

РЕШЕНИЕ

№ 10332

гр. С., 16.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НА.А

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 174 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: РАДМИЛА ИВ. МИРАЗЧИЙСКА

при участието на секретаря ЗОРНИЦА ЛЮДМ. ПЕШЕВА
като разгледа докладваното от РАДМИЛА ИВ. МИРАЗЧИЙСКА
Гражданско дело № 20221110151277 по описа за 2022 година

Предмет на делото е предявеният от (ФИРМА) срещу (ФИРМА) и Б. М. А., кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 1 и т. 3 КЗ вр. с чл. 45 и чл. 50 ЗЗД, за осъждане на ответниците в условията на солидарна отговорност да заплатят на ищеца сумата от 784,26 лева, представляваща застрахователно обезщетение по регресна претенция, ведно със законната лихва, считано от дата на подаване на исковата молба до окончателно изплащане на вземането.

В исковата молба се твърди, че с полица № 0306X0290168 от 21.04.2017 г. е сключен договор за имуществена застраховка „Каско“ на л.а. (АВТ.МАРКА), модел „(АВТ.МАРКА)“, с рег. № ** **** **, собственост на И. В. И., със срок на действие от 21.04.2017 г. до 20.04.2018 г. при уговорено покритие клауза „П“ – пълно каско на рисковете, съгласно ОУ на предлаганата застраховка. Сочи се, че на 03.08.2017 г. около 17:15 ч. в гр. С. на кръстовището ул. „Б.“, под моста „Ч.“ е настъпило ПТП с паркиран л.а. (АВТ.МАРКА), модел „(АВТ.МАРКА)“, в резултат на движение на необезопасена против потегляне строителна машина-вишка, която ударила паркирания автомобил и нанесла щети в областта на предна лява врата и ляво странично огледало. Сочи, че инцидентът е документиран с протокол за ПТП № 1660980/03.08.2017 г., в който било отразено, че строителната машина е марка 450 450AJ SERIES II с инв. № 5002, собственост на (ФИРМА). При

настъпване на събитието, машината била управлявана от Б. М. А., в качеството му на служител на фирмата. Излага, че за строителната машина не била представена полица за сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. За описаното събитие твърди, че водачът на машината е санкциониран от контролните органи, като на същия бил връчен АУАН № 124966, а впоследствие било издадено и наказателно постановление, влязло в сила на 30.11.2017 г. Поддържа, че в резултат на описаното ПТП до ищцовото дружество е подадено уведомление-декларация за щета с искане за обезщетяване и заведена преписка по щета № 10017030124173. Причинените вреди били описани от експерти на ищцовото дружество, като било издадено и възлагателно писмо за извършване на автосервизни услуги. Повредите били отремонтирани в сервиз (ФИРМА) ЕООД. С оглед издадената от сервиза фактура, материалите и трудът, възлизали на сумата от 774,26 лева, която сума ищецът твърди, че е заплатил в полза на сервиза, както и че е сторил ликвидационни разноси в размер на 10,00 лева. Аргументира, че с изплащане на застрахователното обезщетение е изпълнил задълженията си по застрахователния договор, както и че встъпва в правата на увредения срещу причинителите на вредата. При тези твърдения моли съда да уважи предявения иск. Претендира разноси.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от (ФИРМА). Ответникът не оспорва, че е собственик на строителната машина – вишка. Оспорва лицето Б. М. А. да е служител на дружеството, както и да му е възлагана на друго основание работа от дружеството. Твърди, че към датата на настъпване на събитието строителната машина е била отдадена под наем по силата на Договор за наем на строително оборудване № ДХД1105/12.12.2011 г. на (ФИРМА) ЕООД /с правоприемник към 05.03.2021 г. (ФИРМА) АД/ и аргументира, че в периода 20.06.2017 г. – 05.09.2017 г. вишката е била на разположение на наемателя, което изключвало отговорността на собственика на вещта. Моли за отхвърляне на предявения иск. Претендира разноси.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК не е постъпил отговор на исковата молба от Б. М. А..

Съдът, като взе предвид исканията и доводите на страните,

събраните по делото доказателства, съобрази законовите разпоредби, намира следното от фактическа и правна страна:

По иска с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 1 КЗ

За основателността на иска по чл. 410, ал. 1, т. 1 КЗ ищецът следва да докаже наличието на валидно сключен договор за имуществено застраховане между ищеца и собственика на увредения автомобил, в срока на застрахователното покритие на който е настъпило застрахователно събитие – увреждане на застрахованото имущество вследствие противоправно поведение на втория ответник, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът да е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение в размер на действителните вреди.

Страните не спорят и съдът с доклада по чл. 140 ГПК е отделил като безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелства, че л.а. (АВТ.МАРКА), модел „(АВТ.МАРКА)“, с рег. № ** ***** **, собственост на И. В. И., е застрахован при ищеца по застраховка Каско; че ищецът е заплатил в полза на автосервиза, извършил ремонта сумата от 774,26 лева; че строителна машина – вишка е собственост на ответника (ФИРМА).

От приетия като писмено доказателство по делото протокол за ПТП № 1660980/03.08.2017 г. (л. 10 по делото) се установява, че на 03.08.2017 г. около 17:15 ч. в гр. С. на кръстовището ул. „Б.“, под моста „Ч.“ е настъпило ПТП с паркиран л.а. (АВТ.МАРКА), модел „(АВТ.МАРКА)“, в резултат на движение на небезопасна против потегляне строителна машина-вишка марка 450 450AJ SERIES II с инв. № 5002, собственост на (ФИРМА), управлявана от Б. М. А., която ударила паркирания автомобил и нанесла щети в областта на предна лява врата и ляво странично огледало. Тези обстоятелства се потвърждават и от приетата по делото САТЕ, която съдът кредитира като обективно и компетентно дадена, както и от събраните по делото гласни доказателствени средства. Съдът кредитира свидетелските показания като логични, последователни и кореспондиращи с останалите доказателства по делото. От събраните по делото доказателства няма такива, които да противоречат на така установения механизъм или да сочат на друга причина за настъпването на събитието.

При така установените факти съдът достига до еднозначен правен извод,

че причинител на процесните вреди е противоправното поведение на ответника А., който не е обезопасил строителната машина-вишка против потегляне, вследствие на което е настъпило застрахователното събитие.

Поради изложеното съдът намира, че са налице всички предпоставки за уважаване на предявения иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 1 КЗ срещу Б. М. А. в претендирания размер.

По иска с правно основание чл 410, ал. 1, т. 3 КЗ

За основателността на иска по чл. 410, ал. 1, т. 3 КЗ ищецът следва да докаже наличието на валидно сключен договор за имуществено застраховане между ищеца и собственика на увредения автомобил, в срока на застрахователното покритие на който е настъпило застрахователно събитие – увреждане на застрахованото имущество вследствие свойство на вещта, собственост на ответника, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът да е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение в размер на действителните вреди.

Страните не спорят и съдът с доклада по чл. 140 ГПК е отделил като безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелства, че л.а. (АВТ.МАРКА), модел „(АВТ.МАРКА)“, с рег. № ** ***** **, собственост на И. В. И., е застрахован при ищеца по застраховка Каско; че ищецът е заплатил в полза на автосервиза, извършил ремонта сумата от 774,26 лева; че строителна машина – вишка е собственост на ответника (ФИРМА).

Спорно по делото е дали собственикът на вещта отговаря за причинените вреди в конкретния случай.

В Постановление № 17 от 18.XI.1963 г. на Пленума на ВС и Постановление № 4 от 30.X.1975 г. на Пленум на ВС са дадени разяснения относно разграничението на отговорността при непозволено увреждане по чл. 49 и 50 ЗЗД. В тези случаи следва да се има предвид, че ако вредите са резултат от виновното поведение на дееца и са настъпили при и по повод на изпълнение на възложена работа, отговорността за този, който е възложил работата, пред увредения е по чл. 49 ЗЗД. Ако вредите са резултат на вещта, с която си служи деецът, без за тяхното настъпване да е допринесъл самият той, тогава отговорността за този, който е възложил работата е по чл. 50 ЗЗД, с

изключение на случаите на непреодолима сила, когато въобще не възниква отговорност за непозволено увреждане. Възможни са и случаи, когато вредите настъпват в резултат, както от вещта, така и от виновното поведение на дадено лице. Тогава вече отговорността на този, който е възложил работата и същевременно е собственик на вредоносната вещ или тя се намира под негов надзор, се основава едновременно на чл. 49 и 50 ЗЗД. В конкретния случай лицето под чийто надзор се намира вещта и собственикът на вещта са различни. Това сестановява както от представния по делото договор за наем на строително оборудване (л. 51 и сл. по делото), така и от събраните гласни доказателствени средства чрез разпит на свидетелите. Характерно за увреждането по чл. 50 ЗЗД е, че то настъпва от проява на вещта, от нейните особености, свойства и качества, без да се въздейства върху самата вещ по начин, че да се използват особеностите ѝ, водещи до увреждането. Обективната отговорност на собственика на вещта за произлезли от нея вреди настъпва и тогава, когато при използването на вещта не е допуснато нарушение на предписани или други общоприети правила. Когато е допуснато такова нарушение, деликатната отговорност е по чл. 45, съответно по чл. 49 ЗЗД.

Съдът намира, че в случая увреждането е настъпило поради пряко проявление на вътрешни качества, свойства или недостатъци на вещта. По делото не се твърди и не са представени доказателства спирачната уредба на вишката да е отказала. Безспорно установено че, че вредите са причинени в резултат на нейната употреба в нарушение на определени правила и норми за безопасност, а именно необезопасяване против потегляне, поради което причинителят на увреждането отговаря по реда на чл. 45 ЗЗД и евентуално възложителя на работата по чл. 49 ЗЗД, с какъвто иск съдът не е сезиран и не следва да разглежда.

В случая вредата не е в резултат на свойства на самата вещ, а не на действия свързани с нейната правилна експлоатация, поради което отговорността не е по чл. 50 ЗЗД, респ. чл. 410, ал. 1, т. 3 КЗ. В този смисъл е и константната практика на ВКС - Решение № 15 от 1.06.2012 г. на ВКС по т. д. № 279/2011 г., I т. о., ТК; Решение № 77 от 19.07.2013 г. на ВКС по гр. д. № 968/2012 г., III г. о., ГК; Решение № 99 от 10.03.2009 г. на ВКС по гр. д. № 4659/2007 г., III г. о., ГК.

Поради изложеното съдът намира искът с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 3 КЗ срещу „Стройрент” ЕООД за неоснователен и като такъв следва да го отхвърли.

По разноските:

При този изход на спора, право на разноски имат и двете страни – ищеца срещу ответника А. в размер на 325 лв., съобразно уважената част от исковите и доказателствата по делото и ответника „Стройрент” ЕООД в размер на 480 лв., съобразно отхвърлената част от иска и доказателствата по делото.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 410, ал. 1, т. 1 КЗ, вр. чл. 46 ЗЗД Б. М. А., ЕГН ***** да заплати на (ФИРМА), ЕИК ***** сумата от 784,26 лева, представляваща застрахователно обезщетение по регресна претенция за настъпило ПТП на 03.08.2017 г. около 17:15 ч. в гр. С. на кръстовището ул. „Б.“, под моста „Ч.“ с паркиран л.а. (АВТ.МАРКА), модел „(АВТ.МАРКА)“, в резултат на движение на необезопасена против потегляне строителна машина-вишка марка 450 450AJ SERIES II с инв. № 5002, ведно със законната лихва, считано от дата на подаване на исковата молба – 21.09.2022 г. до окончателно изплащане на вземането.

ОТХВЪРЛЯ предявения от (ФИРМА), ЕИК ***** срещу (ФИРМА), ЕИК ***** осъдителен иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 3 КЗ вр. с чл. 50 ЗЗД за осъждане на ответника за заплати на ищеца сумата от 784,26 лева, представляваща застрахователно обезщетение по регресна претенция за настъпило ПТП на 03.08.2017 г. около 17:15 ч. в гр. С. на кръстовището ул. „Б.“, под моста „Ч.“ с паркиран л.а. (АВТ.МАРКА), модел „(АВТ.МАРКА)“, в резултат на движение на необезопасена против потегляне строителна машина-вишка марка 450 450AJ SERIES II с инв. № 5002, ведно със законната лихва, считано от дата на подаване на исковата молба – 21.09.2022 г. до окончателно изплащане на вземането.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК Б. М. А., ЕГН *****

да заплати на (ФИРМА), ЕИК ***** сумата в размер на 325 лв., представляваща съдебни разноси.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК (ФИРМА), ЕИК ***** да заплати на (ФИРМА), ЕИК ***** сумата в размер на 480 лв., представляваща съдебни разноси.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____